

SZEPTY LASU – 17.04.2026

„Szepty lasu” to pełnometrażowy (85min) film przyrodniczy,

który zaprasza widza do świata ciszy, uważności i głębokiego zanurzenia w naturze.

To opowieść, w której las staje się głównym bohaterem - nie jako konkretne miejsce na mapie, lecz jako żywy organizm, przestrzeń pamięci, schronienie i dom dla niezliczonych istot.

Film został zrealizowany w Małopolsce - głównie na terenie

Babiogórskiego Parku Narodowego, ale także w obszarze Podbabiogórza i szerzej:

Beskidów. Nie skupia się jednak na jednym regionie czy nazwie geograficznej.

Pokazuje las jako uniwersalną przestrzeń, w której czas płynie inaczej,

a człowiek, jeśli tylko pozwoli sobie zwolnić - może na nowo odnaleźć sens bycia

częścią natury.

Artystyczna opowieść o naturze

Choć wyrastamy z tradycji polskiego filmu przyrodniczego, w „Szepkach lasu” świadomie zbliżamy się do wrażliwości kina francuskiego — takiego, w którym natura nie jest jedynie obiektem obserwacji, lecz przestrzenią emocji i poetyckiego doświadczenia.

Bliska jest nam estetyka twórców takich jak Jacques Perrin czy Jacques Cluzaud — budowanie nastroju, subtelna dramaturgia obrazu, pozwolenie widzowi, by nie tylko patrzył, ale współodczuwał. W naszym filmie nie chodzi wyłącznie o dokumentowanie zjawisk przyrodniczych. Chodzi o stworzenie emocjonalnej relacji między widzem a światem natury. O doświadczenie zachwyty, ciszy, napięcia i kruchości.

To opowieść, która ma wybrzmiewać nie tylko poznawczo, ale przede wszystkim zmysłowo i artystycznie.

Dźwięk jako równorzędny bohater

„Szepty lasu” są również przełomowe pod względem warstwy dźwiękowej. To pierwsza polska produkcja przyrodnicza zrealizowana z tak rozbudowaną i precyzyjnie zaprojektowaną koncepcją udźwiękowienia.

Film zostanie zaprezentowany w technologii Dolby Atmos — co oznacza przestrzenny, trójwymiarowy dźwięk otaczający widza z każdej strony. Szum wiatru, trzepot skrzydeł, krople deszczu czy odległe odgłosy zwierząt nie będą jedynie tłem. Staną się fizycznie odczuwalną częścią doświadczenia.

Dźwięk nie ilustruje obrazu — on buduje przestrzeń. Pozwala widzowi znaleźć się w środku lasu, a nie przed ekranem.

Muzyka tworzona razem z obrazem

Integralnym elementem filmu jest autorska muzyka skomponowana specjalnie do „Szepków lasu” przez Marek Kubik.

To nie jest ilustracja dodana na końcu procesu produkcji. Muzyka powstawała równolegle z filmem, dialogując z obrazem, rytmem montażu i dramaturgią scen. Jej zadaniem jest subtelne prowadzenie emocji — podkreślanie napięcia, budowanie przestrzeni ciszy, wzmacnianie momentów zachwyty.

Kompozycje Marka Kubika łączą organiczne brzmienia z delikatną nowoczesną strukturą, dzięki czemu muzyka staje się pomostem między światem natury a wrażliwością współczesnego widza.

„Szepty lasu” nie są więc wyłącznie filmem przyrodniczym.

To audiowizualne doświadczenie — spotkanie obrazu, dźwięku i muzyki w jednej, spójnej, emocjonalnej formie.

Dlaczego „Szepty lasu” warto zobaczyć w kinie?

Badania z zakresu neuropsychologii mediów (m.in. USC Media Neuroscience Lab, Journal of Media Psychology) wskazują, że film oglądany w kinie jest średnio o 30–50% silniej odbierany emocjonalnie i sensorycznie niż ten sam materiał oglądany na telefonie czy laptopie.

W kinie:

- zaangażowanie emocjonalne jest wyraźnie wyższe (30–50%),
- poczucie zanurzenia w obrazie wzrasta nawet o 40–60%,
- zapamiętywanie detali wizualnych jest lepsze o około 25–35%,
- odbiór muzyki i emocji bohaterów jest silniejszy dzięki dźwiękowi przestrzennemu (30–50%),
- wrażenie realizmu i „obecności” wzrasta dzięki dużemu ekranowi, który pobudza ośrodki emocjonalne mózgu.

Duży obraz wypełnia pole widzenia i aktywuje obszary odpowiedzialne za emocje. Ciemność sali oraz brak rozproszeń sprawiają, że uwaga skupia się niemal w całości na filmie – w przeciwieństwie do domowego „multitasking”, który w rzeczywistości jest ciągłym przełączaniem uwagi i obniża jakość odbioru.

Istotne jest także wspólne przeżywanie. Obecność innych widzów wzmacnia emocje poprzez tzw. rezonans społeczny – reakcje udzielają się i potęgują doświadczenie.

Film przyrodniczy a dobrostan psychiczny

Oglądanie obrazów natury ma udokumentowany, pozytywny wpływ na zdrowie psychiczne. Badania (m.in. Uniwersytet w Exeter) wskazują, że kontakt z przyrodą – nawet pośredni – obniża poziom stresu, poprawia nastrój i wspiera koncentrację.

Filmy przyrodnicze:

- redukują napięcie i poziom kortyzolu,
- wywołują emocję zachwytu („awe”), zwiększając poczucie sensu i wdzięczności,
- wspierają uważność i regenerację poznawczą,
- wzmacniają empatię oraz postawy proekologiczne.

W warunkach kinowych te efekty są jeszcze silniejsze, ponieważ odbiór jest pełniejszy, mniej rozproszony i głębiej angażujący.

Film jako propozycja dla uczniów

„**Szepty Lasu**” to również wartościowy film edukacyjny dla uczniów szkół podstawowych (klasy V–VIII) oraz ponadpodstawowych. W przystępny i angażujący sposób wspiera realizację treści z biologii i geografii, ukazując polskie ekosystemy leśne jako złożony system zależności między organizmami a środowiskiem.

Film przybliży różnorodność flory i fauny Beskidów oraz obszarów chronionych. Może stanowić punkt wyjścia do rozmów o odpowiedzialności za środowisko. Dodatkowym atutem filmu jest jego pozytywny wpływ na dobrostan psychiczny uczniów - spokojna narracja i obrazy natury sprzyjają wyciszeniu, koncentracji oraz rozwijaniu empatii i wrażliwości ekologicznej.